

Sygn. akt: I C 1149/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Martyn Bartnik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2017 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa C. C. (1)

przeciwko A. K. (1) i Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Komendanta Powiatowego Policji w B.

o zapłatę

I. oddała powództwo w stosunku do pozwanej A. K. (1);

II. zasądza od powoda C. C. (1) na rzecz pozwanej A. K. (1) kwotę 417 zł (czteryście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów proces;

III. oddała powództwo w stosunku do strony pozwanej Skarbu Państwa reprezentowanego przez Komendanta Powiatowego Policji w B.;

IV. zasądza od powoda C. C. (1) na rzecz strony pozwanej Skarbu Państwa reprezentowanego przez Komendanta Powiatowego Policji w B. kwotę 400 zł (czteryście złotych) tytułem zwrotu kosztów proces.

Sędzi a

Sygn. akt IC 1149/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 lipca 2017 roku

Powód C. C. (1) domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych Skarbu Państwa reprezentowanego przez Komendanta Powiatowego Policji w B. oraz A. K. (1) kwoty 3.773 zł. W uzasadnieniu swego żądania podniósł, iż Komenda Policji w B. prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie popełnienia na jego szkodę czynów zabronionych polegających na usiłowaniu kradzieży ryb z należących do niego stawów hodowlanych, a także na naruszeniu miru domowego na terenie wspomnianych stawów, popełnionych przez pięciu młodych mężczyzn. W dniu 9.X.2013 r. aspirant A. K. (1) zatrudniona w KPP w B. przesłuchując go jako poszkodowanego w sprawie sygn. RSOW-439/2013 zaczęła mu zadawać pytania związane z dokumentacją dotyczącą rzeczonych zbiorników wodnych,

a następnie wykorzystując zdobytą w ten sposób wiedzę wystąpiła do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. z wnioskiem

o przeprowadzenie czynności związanych ze sprawdzeniem wymaganych pozwoleń na stawy rybne. Zdaniem powoda, postępując w opisany sposób w/wymieniona naruszyła przepis art. 231§1 kk. Przed przesłuchaniem ani w jego trakcie nie pouczyła go zwłaszcza o treści art. 233§1 kk, tj.

o możliwości odmowy uchylenia się od odpowiedzi na zadawane pytania w sytuacji, gdy ich udzielenie mogłoby narazić go lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub wykroczenie. W efekcie, w toku wszczętego postępowania administracyjnego wskazany organ administracyjny zobowiązał go do przedłożenia oceny technicznej należących do niego stawów rybnych, a gdy wywiązał się on z tej powinności umorzył rzeczne postępowanie. C. C. wyjaśnił jednocześnie, że za wykonanie omawianej dokumentacji zapłacił on wynagrodzenie w kwocie 3.773 zł, które stanowi według niego szkodę, jaką poniósł w wyniku bezprawnego zachowania pozwanej. W/wymieniony zaznaczył w końcu, że stawy rybne, o których mowa w pozwie zostały mu darowane przez jego, zmarłego w 1999 r. ojca, który je wybudował – k. 2-3, 12, 18, 51, 100-102, 115.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 21.IV.2016 r. w postępowaniu upominawczym Sąd nakazał pozwanym, aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozvem wraz z kosztami postępowania – k.64.

W sprzeciwie od wskazanego orzeczenia, które zostało zaskarżone w całości, pozwani - Skarb Państwa reprezentowany przez Komendanta Powiatowej Policji w B. oraz A. K. (1) wnieśli o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na rzecz każdego z nich kosztów procesu zarzucając, iż w trakcie przesłuchania powoda aspirant A. K. nie ujawniły się okoliczności, które mogłyby narazić C. C. na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. W konsekwencji pozwana nie miała obowiązku pouczać go o treści art. 233§1 kpk, a pytania zadawane przez nią dotyczące stawów zmierzały wyłącznie do prawidłowego zakwalifikowania czynu zabronionego który miał zostać popełniony na szkodę powoda. W ocenie pozwanych, jednocześnie nie sposób uznać, że złożenie przez funkcjonariuszy KPP w B. zawiadomienia o wybudowaniu stawów rybnych bez wymaganego pozwolenia stanowiło przekroczenie przez nich ich uprawnień lub niedopełnienia przez nich obowiązków służbowych. Wręcz przeciwnie, było to działanie zgodne, a nawet konieczne w świetle treści obowiązujących przepisów. Brak jest w końcu podstawy, by zakwalifikować jako szkodę w rozumieniu art.362 kc obowiązek wyłożenia przez powoda kwoty 3.773 zł za sporządzenie dokumentacji, za pomocą której doszło do zalegalizowania stawów stanowiących jego własność, które wybudowane zostały bez wymaganego prawem pozwolenia – k. 69-71.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

Komenda Powiatowa Policji w B. prowadziła postępowanie przygotowawcze w związku z możliwością popełnienia w dniu 26.IX.2016 r. na szkodę powoda C. C. (1) czynu zabronionego przewidzianego w treści art. 193 kk oraz usiłowania popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw. Do zaistnienia wymienionych zdarzeń doszło przy tym na terenie należących do w/wymienionego stawów hodowlanych, położonych na terenie miejscowości B., zlokalizowanych w obrębie działek (...), których własność przeniósł na niego jego ojciec. Ten ostatni utworzył przy tym rzeczne zbiorniki wodne na wspomnianych parcelach bez uzyskania stosownego pozwolenia. 9.X.2013 r. aspirant A. K. (1) przesłuchując C. C., w charakterze świadka zaczęła zadawać mu pytania dotyczące stawów, na terenie których miało dojść do zaistnienia czynów, o których mowa w pozwie. Ustaliła również, że powód nie posiada pozwolenia wodno-prawnego na stawy, obręb hodowlanego oraz nie nadano na nie numeru weterynaryjnego. W/wymieniony nie był także w stanie wyjaśnić czy jego ojciec posiadał pozwolenie na utworzenie stawów. W konsekwencji, pismem z dnia 19.XI.2013 r., podpisanym przez Naczelnika Wydziału Prewencji i Ruchu Drogowego, KPP w B. wystąpiła do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. (powołując się na treść omawianych zeznań powoda) z informacją o możliwości wybudowania stawów rybnych bez wymaganego pozwolenia.

W toku wszczętego postępowania administracyjnego (...) w B. zobowiązał C. C. do dostarczenia stosownej dokumentacji technicznej dotyczącej wymienionych zbiorników wodnych, a to celem ich zalegalizowania. Decyzja w tym zakresie, od której w/wymieniony się nie odwołał, była jednocześnie następstwem ustalenia, że wskazana inwestycja wykonana została w warunkach samowoli budowlanej. Ostatecznie po przedłożeniu

przez powoda wymaganej oceny technicznej (ekspertyza autorstwa (...) budownictwa (...) oraz dokumentacja geodezyjna sporządzona przez P. P.) rzeczony organ administracyjny umorzył wszczęte przez siebie postępowanie administracyjne, stwierdzając, na podstawie omawianych dokumentów, iż nie zachodzi potrzeba wykonania zmian lub przeróbek stawów, a także konieczność wydania decyzji w sprawie ich rozbioru, gdyż zostały one wybudowane zgodnie ze sztuką budowlaną.

Na rzecz autorów wymienionych ekspertyz oraz na poczet opłaty geodezyjnej powód wydatkował łącznie kwotę 3.773 zł.

W toku prowadzonego przez KPP w B. postępowania wyjaśniającego stwierdzono, że w związku z sytuacją opisaną w pozwie, który zainicjował niniejsze postępowanie zarówno pozwana A. K., jak i nadkomisarz M. U. (1), który podpisał się pod pismem skierowanym do (...) w B., nie dopuścili się żadnych uchybień.

(dowody:

-) akta KPP w B. sygn. Ds 545/15,
-) odpis pisma skierowanego przez Komendanta Policji w B. do powoda z dnia 1.VI.2014 r.
-) akta Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w B. znak (...) - (...)
-) akta tut. Sądu sygn. III Nkd179/14
-) zeznania:
-) pozwanej A. K. (1) – k.101-102,
-) Komendanta Powiatowego Policji w B. – M. T. (1) – k. 102-103,
-) częściowo zeznania powoda C. C. (1) – k.100-101).

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania A. K. i M. T., bowiem są one spójne, logiczne oraz znajdują potwierdzenie w treści dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, autentyczności których nie kwestionowała żadna ze stron.

Z kolei jako jedynie częściowo przekonujące ocenione zostały zeznania powoda C. C.. I tak brak jest podstaw do zaakceptowania twierdzenia w/wymienionego, zgodnie z którym przesłuchując go w dniu 9.X.2013 r. pozwana A. K. winna pouczyć go o treści art. 183§1 kpk. Mianowicie przepis ten w brzmieniu obowiązującym we wskazanej dacie stanowił, iż świadek może uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli udzielenie takiej odpowiedzi mogłoby narazić jego lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Z kolei zgodnie z treścią art.191§2 kpk, świadka należy uprzedzić o wspomnianym przepisie tylko, jeżeli ujawnią się okoliczności objęte tym uregulowaniem. Tymczasem w rozpoznawanym przypadku podczas przesłuchania powoda nie ujawniły się takie okoliczności, które potencjalnie mogłyby łączyć się z odpowiedzialnością w/wymienionego lub osoby dla niego najbliższej za wymienione czyny zabronione.

W szczególności ojciec powoda, który wybudował stawy rybne bez wymaganego pozwolenia, nie mógł ponieść odpowiedzialności za przestępstwo przewidziane w treści art. 90 ustawy z 7.VIII.1994 r. – Prawo budowlane – Dz.U.89, poz.414 ze zm.(samowola budowlana) bowiem zmarł jeszcze w 1999 r. Z kolei brak wymaganego pozwolenia budowlanego mógł narazić powoda, jako następcę prawnego w/wymienionego, co najwyżej na odpowiedzialność za wykroczenie (art.93 powołanego aktu prawnego) lub odpowiedzialność administracyjną. Natomiast zgodnie z poglądami prezentowanymi w doktrynie, podstawy do uchylenia się od odpowiedzi na pytanie w trybie art. 183 kpk nie stanowi obawa przed odpowiedzialnością cywilną lub administracyjną świadka. Może on również odpowiadać na

pytania, nawet wówczas, gdy może narazić w ten sposób siebie lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za wykroczenie bądź wykroczenie skarbowe (zob. komentarz do kpk – Boratyńska 2012 r., powołany w Legalisie – komentarz do art. 183 kpk).

C. C. nie wykazał nadto, by naczelnik wydziału nie był upoważniony do podpisywania pism kierowanych do osób trzecich dotyczących postępowań prowadzonych przez funkcjonariuszy tego wydziału (art. 6 kc).

Przechodząc do oceny żądania zawartego w pozwie, w pierwszej kolejności przypomnieć należy, iż stosownie do treści art. 417§1 kc, za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego, lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Tymczasem w niniejszej sprawie pozwana ani M. U. wykonując swe obowiązki służbowe (przesłuchując powoda oraz podpisując pismo skierowane do (...)) nie przekroczyli swych uprawnień, a co za tym idzie nie działali niezgodnie z prawem. Wyklucza to zatem odpowiedzialność za działanie opisane w pozwie zarówno Skarbu Państwa, jak i tym bardziej A. K. (1), za zachowanie której – jako funkcjonariusza publicznego – odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa reprezentowany przez Komendanta Powiatowego Policji w B..

Dodatkowo należy zgodzić się ze stanowiskiem pozwanych, iż pokrycie przez powoda wydatków na sporządzenie dokumentacji technicznej niezbędnej do zalegalizowania należących do niego stawów nie może zostać uznane za szkodę w rozumieniu art.362 kc. Otóż konieczność poniesienia omawianych kosztów wynika z treści przepisów obowiązującego prawa (ustawa- Prawo budowlane), zaś przyczyną takiego stanu rzeczy było zachowanie ojca C. C., który wykonał rzeczony zbiorniki wodne bez wymaganego pozwolenia (dopuścił się tzw. samowoli budowlanej). W efekcie na powodzie – jako następcy prawnym w/wymienionego – ciążył obowiązek dopełnienia stosownych formalności z tym związanych i wydatkowania środków pieniężnych niezbędnych do osiągnięcia tego celu.

Z zaprezentowanych względów i na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje oparcie w treści art.98§1 kpc. Ponieważ pozwani reprezentowani byli przez tego samego profesjonalnego pełnomocnika, lecz zachodziło pomiędzy nimi współuczestnictwo formalne, na rzecz każdego z nich zasądzono osobne wynagrodzenie. Mając jednak na uwadze charakter niniejszej sprawy oraz nakład pracy pełnomocnika jego wysokość została obniżona w stosunku do stawki minimalnej(600 zł) do 400 zł (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 10.VII.2015 r.III CZP 29/15, OSNC z. 6, poz.69).

Sędzia: